

PORSUK'UN Büyük Macerası

Suzanne Chiew • Caroline Pedler

Güz zamanı, soğuk bir öğleden sonraydı. Porsuk, sıcacık evinde oturmuş yepyeni bir atkı örüyordu. Tam o sırada dışarıdan bir gürültü duyuldu.

Porsuk işini hemen bırakıp kapıya doğru koşarken “Ne bu patırtı?” diye merak etti.

Güneş ışınları, yerde duran Kirpi, Tavşan ve yüksek sesle öten üç minik kuşa vuruyordu.

“Porsuk! Ne yapacağız?” diye bağırdı Kirpi.

“Bu zavallı kuşlar sürülerinden ayrı düşmüş!”

“Kış için güneye uçuyorlarmış,” diye açıklamaya başladı Tavşan. “Ama yolda en minikleri kanadını incitmiş.”

Porsuk, aralarındaki en minicik kuşu ellerinin arasına aldı. “Ah, canım benim! Bu kanadın iyileşmesi için zaman lazım,” dedi. “Uçacak kadar güç kazanana dek benim yanımda kal, olur mu?”

“Teşekkür ederim! Teşekkür ederim!
Çok nazıksın!” diye cıvıldadı kuşlar.

Kış geldi, beraberinde adeta kardan bir örtü getirdi. Üç minik kuş ise Porsuk'un evinde, sıcacık ve güvendeydiler.

Her sabah kuşlar, Porsuk'a cıvılcıvıl şarkılar söylüyorlardı.

Her günleri
kahkaha ve keyifle
doluydu.

Her akřam
řöminenin bařında
birbirlerine hik yeler
anlatıyorlardı.